

Gezellige klootzak

Voor Volk en
Vaderland

Edo Brunner is de hardstwerkende man in de Nederlandse showbizz. De acteur en presentator is te zien op tv, in films en in het theater. En toch is hij nog geen échte Bekende Nederlander. 'Ik vind mezelf bekend genoeg.'

TEKST: PIET HEIN GONS / FOTO: ERIC KAMPHERBEEK

Vind jij jezelf ook de meest onwaarschijnlijke film- en tv-ster van dit land?

"Mmm, weet ik niet. Ik weet alleen dat ik heel veel doe en dat ik het altijd heel erg naar mijn zin heb. En dat ik er over het algemeen vrij goed mee weg kom, omdat ik aardige reacties krijg en goed gewaardeerd word."

Ik vraag het omdat je hoofd, je lijf en je naam nogal ongebruikelijk zijn. Je bent totaal anders dan het algemene beeld van de 'filmheld'.

"Dat zou kunnen ja. Ik denk zelf graag dat de reden waarom ik zoveel verschillende dingen doe is, dat het publiek en mijn medemakers het origineel vinden wat ik doe en hoe ik dat doe. En goed vinden ook. Maar of het door mijn uitstraling, uiterlijk of naam zou komen... Het kan meewerken dat niet heel veel mensen meteen weten wie ik ben, zoals bij een Michiel Huisman of zo. Maar hij speelt meer de heldenrollen en is daardoor ook meer de held."

Jij speelt gezellige, luchtige, vriendelijke rollen.

"Ja. Dat is ook een van de redenen waarom ik nu weer iets anders ga doen. In deze voorstelling speel ik een enorme hufter. Volgens mij ben ik toch ook best goed als behoorlijke klootzak."

Waarom ben jij niet vaker een 'klootzak'?

"Omdat ze in Nederland niet *out-of-the-box* durven te denken. Zeker als het gaat over produceren en casten en films en series maken, staan we nog zo in de kinderschoenen. We kunnen gewoon niet tippen aan films en series die in het buitenland gemaakt worden. We maken voorspelbare, bescheten en behoudende televisie en drama maken. Producenten en castingbureaus durven niet."

Jij hebt op dat proces dus geen invloed?

"Een heel klein beetje. Als ik met goede ideeën kom. Hoe meer je doet en hoe meer ervaring je hebt, hoe meer de mensen en ook producenten willen

luisteren. Daar kunnen ze niet altijd wat mee, maar

de verdienste van veel en hard werken is wel dat je serieus genomen wordt. Als het gaat over uitgekozen worden voor rollen, is afwachten overigens het enige. De kopstukken van casting, productie en regie bepalen alles."

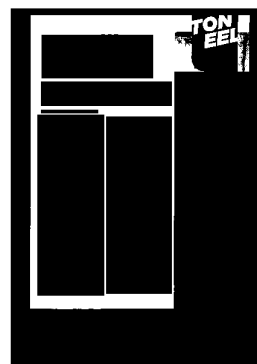
Je stopte ooit met cabaret omdat je partner ermee stopte. Waarom niet solo verder?

"Daar heb ik wel aan gedacht. Maar ik heb mensen om me heen nodig. Ik ken wel mensen die solo op tournee gaan en die hebben altijd een hele stoet met vriendjes mee omdat ze anders vereenzamen. Je moet er wel zin in hebben. En alle vrienden die ik heb zullen me gaan uittachen en zeggen: 'Ik heb zelf een baan, regel maar een andere hoer die meegaat'. Ik ben nu met theater bezig en televisie gaat ook hartstikke goed. Dus als ik af en toe dit soort krentjes in de pap vind, zoals bij Growing Up in Public spelen, word ik daar heel blij van."

Hoe komt het dat je geen écht Bekende Nederlander bent?

"Ik word heel vaak herkend en aangesproken, dus in die zin ben ik wel een Bekende Nederlander. Ik vind mezelf bekend genoeg. De enige reden waarom je mij geen Bekende Nederlander zou kunnen noemen, is omdat ik niet in de *Story* sta."

Ja, waarom eigenlijk niet?

"Nooit op het idee gekomen, *whatever*, dat boeit me ook echt niet. Laten we het er niet over hebben en schrijf er zo min mogelijk over voordat ze op een idee komen, want dat zou ik echt niet lachen vinden. Beroemd zijn is mijn ambitie niet. Mijn ambitie is mooie dingen maken of dat nou televisie, film of presenteren is."

Lees een uitgebreider interview met Edo op www.mijnNL.nl/edobrunner

INFO

Voor *Volk en Vaderland*, *Growing Up in Public*, 20 maart.
De Krakeling, 17 t/m 19 april, Frascati.

